

„Tehle podnik se nikdy nepořádal a ani se nevažuje, že by se opakoval. Vznikl z individuální akce Johna Stamstada, legendy ultravytrvaleckých závodů. John sám projel trasu od kanadských po mexické hranice po trati, která přetíná kontinent a je hranicí rozvodí Atlantického a Tichého oceánu. Vede po vrcholcích Skalisticích hor, dlouhá je 4000 km s převýšením 70 km a jaksi rozděluje kontinent. Cesta je vyjetá od terénních aut, většinou prašná, občas pěšina, občas asfalt, oboje tak asi po deseti procentech trasy. Profil není extrémní, byla místa, kde se tlačilo, ala ne často. Všechno šlo vyjet, technické pasáže zřídka, většinou táhlé kopce, třeba 30-40 km dlouhé, kdy se stoupalo do 3500-4000 metrů.

Původně je Great Divide Trail chodecká či hikingová trasa, tam nelze jet na kole. Trail byl zmapovaný a vymyšlena biková trasa, která ovšem padá do údolí a opět se zvedá nahoru, takže neustále přejíždí přes pasy a kříží původní stezku. Great Divide Mountain Bike Route není značený, vede divočinou,

a jediné, co lze udělat, je koupit si mapu, na kterou my nejsme zvyklí. Je velice primitivní, označená je pouze trasa, co je kolem ní, už na mapě chybí. Nemá ani vrstevnice, jede se jen podle slovního popisu, s přesností na desetinu míle je napsáno, co kde vidíš a u čeho máš zabočit. Je občas problém přesně rozumět příkazu, protože jsou užity slangové výrazy, které nenajdete ve slovníku. Jsou popsány body, které stavitel považoval za důležité, ale které v mapách vůbec nejsou uvedeny, takže často má člověk pocit, že jede blbě, a jsou tam naopak uvedeny jiné věci. Lze podle nich jet, ale já jsem na to nebyl zvyklý a ani připravený, computer jsem měl v kilometrech, takže jsem musel vzdálenosti pořád přepočítávat. Přijel jsem k odbočce, ale na sto metrech byly třeba tři a já podle vzdálenosti nevěděl, která je ta správná. Nebo instrukce: budeš pokračovat doleva na cestu 243, přijedeš tam, ale ty cesty nejsou popsány. Než jsem si zvykl, bloudil jsem a denně najel třeba o 30-40 km více, vracel jsem se, což byl taky problém, protože pak zase nevíš, kdy už jsi na správné cestě.

Ostatní jeli zkušeně, měli computer v mílich a na každé křižovatce si ho vynulovali, aby věděli, že jsou na 1582,3, potom 1584,7, a vůbec nepřemýšleli o tom, že cesta, na kterou odbočují, má takové nebo onaké číslo, prostě zatočili.

Soupeři to znali, Mike Curiak, ten, co závod Great Divide Race vyvolal, se loni snažil rekord

Johna Stamstada překonat, ale nedojel, měl problémy s materiálem, blouděním. Ovšem věděl, co ho čeká, a rok se na to připravoval, po sekcích měl trasu projetu. Věděl, co na kole trpí nejvíce a na co se musí dát důraz. Teď nemyslím kolo, ale spíše doplňky, mě upadly po třech dnech nosiče, on je měl speciálně vyztužen na závod tohoto typu.

Další potíž, mapa má malé popisy a musíš ji mít složenou tak, abys na ni pořád viděl, ale často ji nešlo poskládat tak, abys viděl i mapu i itinerář. Jedno bez druhého nešlo používat, skoro na každém rozcestí jsem stál a četl, ostatní měli mílovník rozepsaný a na ten den nalepený na představci.

Na závod jsem se moc nepřipravil, to byla moje chyba. Věděl jsem, že budu potřebovat mapy, ty mi dal kamarád Pat Norwil. V obchodě se nekoupí, objednávají se přes internet, ale stejně bych nevěděl, co objednat. Na přípravu svou, kola a na sehnání peněz jsem měl tři týdny. Měsíc před startem mi doktor řekl, že jsem zdravý, do

té doby sem se potýkal se zánětem úponů. Tři dny před odletem jsem dostal rám ze Superioru, 29", lehký závodní, vydržel všechno. Špatný byl nosič, třetí den mi praskl a oprava mě stála třináct hodin. V neděli jsem čekal, než otevřou bikeshop, a tím jsem ztratil kontakt se špičkou. Naštěstí se to stalo blízko města, protože bikeshopy jsou po trase asi čtyři. Ptal jsem se v hospodě, jestli se dá někde přespat v kempu, ale byly tam jen hotely. Tak jsem vysvětloval, že nemůžu tolik utrácet, protože nevím, kolik peněz budu ještě potřebovat. Lidé tam nějak vycítí, že máš problémy, nebo se jen zeptají, jestli něco nepotřebuješ. Za mnou stál chlap a říkal, tak přespi u mě na zahradě, nechal mě osprchovat, večer jsme byli na pivu a spal jsem v pokoji jeho dcery. Američani se snaží pomoci, fandí podobným věcem, oceňují, že děláš něco jiného, než je zvykem, dají ti kontakt, že musíš napsat, jak jsi dopadl. Vědí, že před tebou jedou Američani, ale fandí ti, abys je dojel, uklidňují tě, že to zvládneš a vyhraješ.

Věděl jsem, že budu spát kdekoli, většinou v pustině, ale proti Aljašce je z tohoto závodu únik, pokud si nezlomíš někde nohu. Když se rozhodneš, jsi schopen se během jednoho dne někam dostat, alespoň jednou denně míjíš městečka,

www.dexter.g-sport.cz

Dokonalé zpracování...

EXT ravagantní design...

ER

gonomické provedení...

965 Kč,-

11403 Termokahoty STANDARD s laclm

2915 Kč,-

17103 Termo bunda s odepnacími rukávy

1200 Kč,-

11408 Termokahoty STANDARD s laclm a membr.

2915 Kč,-

17303 Termo bunda MTB

G - Sport spol. s r.o.
Cintlovka 251
268 01 Hořovice

tel/fax: 311 516 361, 311 516 362
311 512 179, 311 512 401
e-mail: info@g-sport.cz